

vix quicquam cederet. Quaecunque igitur in Ecclesiae membris dona collocaret spiritus sanctus, sedulo excipere solebat atque colligere, ut veri nominis basis ac columna veritatis Ecclesia haberi posset. Et quum optime sentiebat, neminem ad verum Christi corpus externa tantum confessione pertinere, sed fidem requiri et intimam cum Christo unionem, ut corporis Christi participationis condignus habearis, strénue et alacriter innisus est, ne quid vitiosum sive reprehensione dignum in Ecclesiae sociis sine gravi admonitione, et ubi res id postuláret, sine animadversione praetermitteretur. Sic demum alacrem concipere potuit spem, ut Ecclesia sua, societas ceteroquin hominum, qui nulla non vexati saevitia infortuniisque propemodum confecti ét patriam, ét cognatos, ét bona sua relinquere maluerant, quam vel digitum latum ab Evangelii puritate recederè, quique igitur pietate insignes et prae ardenti religionis amore in paucis erant conspicui, — ut eorum, inquam, congregatio evaderet aliquando Ecclesia in doctrina vera puraque consentiens ac concors, in vitae sanctitate nobilis et honesta. Ut verbo dicam: etsi visibilis atque invisibilis Ecclesiae distinctionem rececit, accuratissime tamen inter idealem Ecclesiae et empiricam eius notionem diserevit. Quo factum, ut infracte propositi tenax noster ardentior semper fuerit, et assiduus multo magis in sua Ecclesia reformanda, et dum alii imperfecta sua Ecclesia móx contenti in medio consisterent gradu, molem inchoatam de manu numquam deposuerit, donec sacra nancisceretur quam emendatissima. — Restat, ut certis testimoniis dicta approbemus. Primum itaque demonstrabimus à Laseo *Invisibilis Ecclesiae dogma reiecis*sè; qua in re duplici utemur argumento. *Negative* sc. affirmamus, nusquam in Lasei Scriptis »visibilis,” sive »invisibilis” praedicata ad Ecclesiam referri; cuius argumenti naturá secum fert, ut ulterius illustrari nequeat. *Positive* autem ostendemus, talia in Lasei scriptis de ea praedicari Ecclesia, quae obvia in terris mortalium oculis cernitur, qualia nonnisi ad invisibilem Ecclesiam referri possent ullo modo, ubi haec duplicis Ecclesiae distinctio valet. Hue autem facere opinor, quod *a.* excommunicatum, qui poenitentiam professus, rursus in Ecclesiae sinum reciperetur, in hunc modum alloqui iubet: »haec quidem receptione nos tibi in nomine et virtute Domini »nostri Iesu Christi testificamur, te, qui Satanac membrum esse »coeperas, iam rursus esse membrum sacroscti corporis Chri-